

Dziennik Urzędowy C 114

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

9 maja 2008

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

ZALECENIA

Europejski Bank Centralny

2008/C 114/01

Zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 30 kwietnia 2008 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych audytorów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2008/2) 1

OPINIE

Komisja

2008/C 114/02

Opinia Komisji z dnia 7 maja 2008 r. dotycząca planu usuwania odpadów radioaktywnych powstałych w związku z likwidacją reaktora wodnego ciśnieniowego BR3 znajdującego się na terenie SCK-CEN w Belgii, zgodnie z art. 37 Traktatu Euratom ⁽¹⁾ 2

II *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2008/C 114/03

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾ 3

PL

2008/C 114/04	Wykaz statków, którym odmówiono wstępu do portów Wspólnoty w okresie od dnia 1 września 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r. na mocy art. 7b dyrektywy Rady 95/21/WE w sprawie kontroli statków przeprowadzanej przez państwo portu	4
---------------	---	---

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2008/C 114/05	Kursy walutowe euro	5
---------------	---------------------------	---

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2008/C 114/06	Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001	6
2008/C 114/07	Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw	7
2008/C 114/08	Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do krajowej regionalnej pomocy inwestycyjnej ⁽¹⁾	9

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2008/C 114/09	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.4989 — Ålö/MX) ⁽¹⁾	10
---------------	--	----

INNE AKTY

Komisja

2008/C 114/10	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	11
---------------	--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2008/C 114/11	Zawiadomienie dla importerów w Unii Europejskiej planujących przywóz w 2009 r. substancji kontrolowanych zubożających warstwę ozonową, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową	15
2008/C 114/12	Zawiadomienie dla eksporterów w Unii Europejskiej planujących wywóz w 2009 r. substancji kontrolowanych zubożających warstwę ozonową, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową	21
2008/C 114/13	Zawiadomienie dla użytkowników substancji kontrolowanych w Unii Europejskiej, dopuszczonych do niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową	27

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ZALECENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 30 kwietnia 2008 r.

udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych audytorów Europejskiego Banku Centralnego

(EBC/2008/2)

(2008/C 114/01)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, a w szczególności jego art. 27 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych Eurosystemu podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych audytorów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Mandat aktualnych zewnętrznych audytorów EBC wygaś po zakończeniu audytu za rok obrachunkowy 2007. W związku z tym konieczne jest powołanie zewnętrznych audytorów począwszy od roku obrachunkowego 2008.

- (3) EBC wskazał PricewaterhouseCoopers Aktiengesellschaft Wirtschaftsprüfungsgesellschaft jako swoich zewnętrznych audytorów za lata obrachunkowe 2008 do 2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Zaleca się ustanowienie PricewaterhouseCoopers Aktiengesellschaft Wirtschaftsprüfungsgesellschaft jako zewnętrznych audytorów EBC za lata obrachunkowe 2008 do 2012.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 30 kwietnia 2008 r.

Prezes EBC
Jean-Claude TRICHET

OPINIE

KOMISJA

OPINIA KOMISJI

z dnia 7 maja 2008 r.

dotycząca planu usuwania odpadów radioaktywnych powstałych w związku z likwidacją reaktora wodnego ciśnieniowego BR3 znajdującego się na terenie SCK-CEN w Belgii, zgodnie z art. 37 Traktatu Euratom

(Jedynie teksty w językach francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 114/02)

W dniu 22 lipca 2005 r., zgodnie z art. 37 Traktatu Euratom, Komisja Europejska otrzymała od rządu Belgii ogólne dane dotyczące planu usuwania odpadów radioaktywnych powstałych w wyniku likwidacji reaktora wodnego ciśnieniowego BR3.

Na podstawie tych danych oraz dodatkowych informacji, o które Komisja poprosiła w dniu 15 listopada 2005 r. i 7 maja 2007 r. i które władze Belgii dostarczyły w dniu 19 marca 2007 r. oraz 9 listopada 2007 r., oraz po skonsultowaniu się z grupą ekspertów, Komisja wydała następującą opinię:

- 1) Odległość pomiędzy przedmiotowym obiektem a najbliższym miejscem położonym na terytorium innego państwa członkowskiego, w tym przypadku Niderlandów, wynosi około 10 km.
- 2) Uwolnienia płynnych i gazowych zanieczyszczeń podczas normalnej likwidacji nie spowodują ekspozycji stanowiącej zagrożenie dla zdrowia ludności innych państw członkowskich.
- 3) Stałe odpady radioaktywne powstałe w związku z likwidacją zostaną przetransportowane na teren Belgo-process plc (przylegający do terenu BR3) w celu ich przetworzenia, przerobu i tymczasowego składowania.
- 4) Stałe odpady niepromieniotwórcze oraz materiały, które nie przekraczają dopuszczalnych poziomów emisji, zostaną zwolnione z mechanizmów kontrolnych i będą usuwane jako odpady konwencjonalne lub zostaną przeznaczone do recyklingu bądź ponownego wykorzystania. Działania takie będą przeprowadzane zgodnie z kryteriami określonymi w podstawowych normach bezpieczeństwa (dyrektywa Rady 96/29/Euratom).
- 5) W przypadku nieplanowanego uwolnienia odpadów promieniotwórczych, będącego następstwem wypadku o charakterze i skali przewidzianych w ogólnych danych, dawki promieniowania przyjęte w innych państwach członkowskich nie wpłyną negatywnie na stan zdrowia ludności.

Podsumowując, Komisja jest zdania, że realizacja planu usuwania odpadów promieniotwórczych w jakiegokolwiek postaci, powstałych w związku z likwidacją reaktora BR3 znajdującego się na terenie SCK-CEN w Belgii, zarówno przy normalnym przebiegu likwidacji, jak i w następstwie wypadku o charakterze i skali określonych w ogólnych danych, nie spowoduje radioaktywnego skażenia wody, gleby lub powietrza innego państwa członkowskiego.

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 114/03)

Data przyjęcia decyzji	13.2.2008
Numer pomocy	N 742/07
Państwo członkowskie	Estonia
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Eesti rahvusliku filmikultuuri arengu toetamine
Podstawa prawna	Eesti Filmi Sihtasutuse (edaspidi „EFSA”) toetuste eraldamise eeskirja eelnõu; Eesti Kultuurikapitali seadus; 2008. aasta riigieelarve (jagu 6. Kultuuriministeeriumi valitsemisala) ja Eesti Kultuurkapitali ja Eesti Kultuuriministeeriumi toetuste jaotamise põhi- mõtted
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Promowanie kultury
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 90 mln EEK Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 540 mln EEK
Intensywność pomocy	50 %
Czas trwania	Do 31.12.2013
Sektory gospodarki	Działalność związana z kulturą, rekreacją i sportem
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Eesti Filmi Sihtasutuse: Vana-Viru 3, EE-10111 Tallinn Eesti Kultuurkapital: Suur-Karja 23, EE-10148 Tallinn Eesti Kultuuriministeerium: Suur-Karja 23, EE-15076 Tallinn
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Wykaz statków, którym odmówiono wstępu do portów Wspólnoty w okresie od dnia 1 września 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r. na mocy art. 7b dyrektywy Rady 95/21/WE w sprawie kontroli statków przeprowadzanej przez państwo portu ⁽¹⁾

(2008/C 114/04)

Na mocy art. 7b ust. 1 dyrektywy 95/21/WE w sprawie kontroli statków przeprowadzanej przez państwo portu odmawia się wstępu do portów państw członkowskich statkom, które zostały kilkakrotnie zatrzymane ⁽²⁾.

W poniższej tabeli ujęto wykaz statków, którym odmówiono wstępu do portów Wspólnoty w okresie od dnia 1 września 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r.

Nazwa statku	Numer IMO	Rodzaj statku	Bandera
AGIOS NIKOLAOS II	7378664	Masowiec	Komory
BLUE ICE	7340851	Tankowiec	Saint Kitts i Nevis
HAI YAMAK (*)	7312684	Masowiec	Panama

(*) Statek, dla którego nakaz odmowy wstępu został następnie zniesiony, zgodnie z procedurą opisaną w części B załącznika XI do dyrektywy 95/21/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/106/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 2001 r. (Dz.U. L 19 z 22.1.2002, str. 17).

⁽²⁾ Pierwszy ustęp art. 7b stanowi:
„Państwo członkowskie zapewnia, że statkowi należącemu do jednej z kategorii sekcji A załącznika XI, odmawia się wstępu do jego portów, z wyjątkiem sytuacji opisanych w art. 11 ust. 6, jeżeli statek:

albo:

— pływa pod banderą państwa znajdującego się na czarnej liście opublikowanej w rocznym sprawozdaniu Protokołu Ustaleń, oraz

— został zatrzymany więcej niż dwukrotnie w ciągu ostatnich 24 miesięcy w porcie państwa sygnatariusza Protokołu Ustaleń,

albo:

— pływa pod banderą państwa określonego jako »bardzo wysokiego ryzyka« lub »wysokiego ryzyka« na czarnej liście opublikowanej w rocznym sprawozdaniu Protokołu Ustaleń, oraz

— został zatrzymany więcej niż jeden raz w ciągu ostatnich 36 miesięcy w porcie państwa sygnatariusza Protokołu Ustaleń.

Odmowa wstępu jest stosowana niezwłocznie od chwili, gdy statek uzyskał pozwolenie na wyjście z portu, w którym został poddany, odpowiednio, drugiemu lub trzeciemu zatrzymaniu.”

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII
EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

8 maja 2008 r.

(2008/C 114/05)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany			Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański		1,5347			TRY	Lir turecki		1,9496		
JPY	Jen		160,15			AUD	Dolar australijski		1,6312		
DKK	Korona duńska		7,4619			CAD	Dolar kanadyjski		1,5548		
GBP	Funt szterling		0,78505			HKD	Dolar hong kong		11,9633		
SEK	Korona szwedzka		9,3020			NZD	Dolar nowozelandzki		1,9929		
CHF	Frank szwajcarski		1,6210			SGD	Dolar singapurski		2,1137		
ISK	Korona islandzka		118,50			KRW	Won		1 604,91		
NOK	Korona norweska		7,8740			ZAR	Rand		11,6884		
BGN	Lew		1,9558			CNY	Juan renminbi		10,7509		
CZK	Korona czeska		25,171			HRK	Kuna chorwacka		7,2573		
EEK	Korona estońska		15,6466			IDR	Rupia indonezyjska		14 242,02		
HUF	Forint węgierski		253,05			MYR	Ringgit malezyjski		4,9394		
LTL	Lit litewski		3,4528			PHP	Peso filipińskie		65,509		
LVL	Łat łotewski		0,6975			RUB	Rubel rosyjski		36,6170		
PLN	Złoty polski		3,4231			THB	Bat tajlandzki		48,995		
RON	Lej rumuński		3,6873			BRL	Real		2,6041		
SKK	Korona słowacka		32,050			MXN	Peso meksykańskie		16,2034		

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2008/C 114/06)

Numer XA	XA 389/07
Państwo członkowskie	Dania
Region	—
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Veterinær assistance. Støttemodtager er Dansk Landbrugsrådgivning, Landscenteret
Podstawa prawna	Lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v. (Bemyndigelsesloven), jf. lovebekendtgørelse nr. 297 af 28. april 2004
Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	850 000 DKK w latach 2007–2008
Maksymalna intensywność pomocy	100 %
Data realizacji	1.10.2007
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	30.9.2008
Cel pomocy	Celem projektu jest: — zapewnienie producentom drobiu niezbędnej pomocy weterynaryjnej i informacji, — doradztwo i pomoc dla Det Danske Fjerkræraad i innych organizacji branżowych w zakresie sytuacji weterynaryjnej w drobiarstwie, — diagnostyka chorób drobiu, leczenie i zapobieganie chorobom drobiu oraz doradztwo w tym zakresie, — rozpowszechnianie i zdobywanie najnowszej wiedzy weterynaryjnej dotyczącej produkcji drobiu. Beneficjentami końcowymi są rolnicy produkujący drób. Program dotyczy wyłącznie małych i średnich przedsiębiorstw. Program podlega przepisom art. 15 ust. 2 lit. c) i dotyczy wydatków na usługi doradcze
Sektory gospodarki	Drobiarstwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Fjerkræafgiftsfonden Axeltorv 3 DK-1609 København V
Adres internetowy	www.fa-fonden.dk
Inne informacje	—

Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw

(2008/C 114/07)

Numer środka pomocy	XA 7061/07		
Państwo członkowskie	Hiszpania		
Region	Comunitat Valenciana		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Ayudas a las entidades acogidas al Programa de Calidad de la Comunitat Valenciana para el Aceite de Oliva Virgen		
Podstawa prawna	Orden de 29 de noviembre de 2007 por la que se aprueba el Programa de Calidad de la Comunitat Valenciana para el Aceite de Oliva Virgen y se regula la concesión de ayudas a las entidades que se acojan al mismo (DOC núm. 5656 del 10 de diciembre de 2007) https://www.docv.gva.es/portal/portal/2007/12/10/pdf/2007_14870.pdf		
Roczne wydatki planowane w ramach programu wydatki lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna pomocy	0,19 mln EUR
		Gwarantowane pożyczki	—
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	—
		Gwarantowane pożyczki	—
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2–6 i art. 5 rozporządzenia		Tak
Data realizacji	10.12.2007		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do dnia 31.12.2013		
Cel pomocy	Pomoc dla MŚP	Tak	
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy dla MŚP	Nie	
	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów	Tak	
	Sektor wydobywania węgla		
	Wszystkie sektory związane z produkcją		
	lub		
	Hutnictwo stali		
	Budownictwo okrętowe		
	Przemysł włókien syntetycznych		
	Przemysł motoryzacyjny		
	Inny sektor związany z produkcją		
	Przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rolnych	Tak	
	Wszystkie usługi		
	lub		
	Usługi transportowe		
	Usługi finansowe		
	Inne usługi		

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Consellería de Agricultura, Pesca y Alimentación	
	C/ Amadeo de Saboya, nº 2 E-46010 Valencia	
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 6 rozporządzenia	Tak

Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do krajowej regionalnej pomocy inwestycyjnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 114/08)

Numer pomocy	XR 20/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Friuli Venezia Giulia
Nazwa programu pomocy lub nazwa przedsiębiorstwa otrzymującego uzupełniającą pomoc <i>ad hoc</i>	Fondo Gorizia
Podstawa prawna	Regolamenti Fondo Gorizia
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy	5 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	15 %
	Zgodnie z art. 4 rozporządzenia
Data realizacji	1.1.2008
Czas trwania	31.12.2013
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do regionalnej pomocy inwestycyjnej
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Camera di Commercio I.A.A. di Gorizia via Crispi, 10 I-34170 Gorizia (39) 0481 38 42 23 E-mail: fondo.gorizia@go.camcom.it
Adres internetowy publikacji programu pomocy	www.go.camcom.it www.go.camcom.it/pagina_sezione.cfm?sezione=03&pagina=01&nomepagina=Fondo%20Gorizia
Inne informacje	—

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.4989 — Ålö/MX)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 114/09)

1. W dniu 29 kwietnia 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ i po odesłaniu sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5 tego rozporządzenia Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Ålö Intressenter AB („Ålö”, Szwecja) przejmie w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Mailleux S.A.S („MX”, Francja) w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Ålö: projektowanie, produkcja i sprzedaż ładowaczy czołowych do traktorów rolniczych i związanych z nimi akcesoriów,
- w przypadku MX: projektowanie, produkcja i sprzedaż ładowaczy czołowych do traktorów rolniczych i związanych z nimi akcesoriów, a także innych urządzeń przenoszących i podnoszących do traktorów rolniczych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4989 — Ålö/MX, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

INNE AKTY

KOMISJA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2008/C 114/10)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„RADICCHIO DI VERONA”

NR WE: IT/PGI/005/0670/16.01.2008

☒ CHOG ☐ CHNP

1. Nazwa

„Radicchio di Verona”

2. Państwo członkowskie lub kraj trzeci

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Rodzaj produktu

Klasa 1.6 — Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

CHOG „Radicchio di Verona” oznacza produkty otrzymane z roślin należących do rodziny *Compositae*, rodzaju *Cichorium*, gatunku *intybus*, odmiana *Rossa di Verona* (czerwona werońska) wczesna i późna.

Rośliny „Radicchio di Verona” CHOG mają liście bezogonkowe, całobrzegie, pozbawione karbowania i żłobkowane ku górze. Dzięki sprzyjającym im niskim temperaturom zimowym nabierają charakterystycznego intensywnego ciemnoczerwonego koloru i układając się jedno na drugim, tworzą charakterystyczną spójną główkę. Główne użytkowanie liści, bardzo rozwinięte, jest koloru białego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

„Radicchio di Verona” dzieli się na „typ wczesny” i „typ późny”, charakteryzujące się następującymi cechami:

- „typ wczesny”: główka o wadze od 150 do 350 gram; wysiew odbywa się między 1 a 20 lipca, zbiór rozpoczyna się 1 października, a produkcja z hektara nie przekracza 13 ton wyrobu gotowego,
- „typ późny”: główka o wadze od 100 do 300 gram; wysiew odbywa się między 21 lipca a 15 sierpnia, zbiór rozpoczyna się 15 grudnia, a produkcja z hektara nie przekracza 11 ton wyrobu gotowego; podczas zbioru należy zostawić dużą część korzenia palowego (co najmniej 8 cm), a dla tej odmiany konieczne jest dokonanie późniejszego przetworzenia, które obejmuje fazę pędzenia-bielenia, dzięki której liście zyskują swoją charakterystyczną kruchość i lekko gorzkawy smak.

W momencie przekazania konsumentowi „Radicchio di Verona” CHOG winno nie tylko charakteryzować się powyżej opisanymi cechami, ale także: liście winny być ułożone dokładnie i precyzyjnie, a główka i korzeń czyste i umyte, wielkość i długość główek, a także wymiar pozostałej części korzenia winny być jednakowe. Ponadto wygląd kielka winien być spójny, ścisły w części wierzchołkowej; o kształcie lekko eliptycznym, z wyraźnym i otwartym użytkowaniem blaszki liściowej; kolor brzegów liścia jest błyszczący, czerwony bez nakrapiania; kolor głównego użytkowania jest całkowicie biały i ścisły u podstawy. Główki należy sprzedawać w całości, zdrowe, eliminując produkty nadgniłe lub cechujące się zmianami sprawiającymi, że nie nadają się do spożycia, o wyglądzie świeżym, bez pasażów czy uszkodzeń spowodowanych przez pasożyty, pozbawione odbiegającej od normy zewnętrznej wilgoci i obcych zapachów.

„Radicchio di Verona” CHOG jest sprzedawane z niewielką częścią korzenia (korzeń palowy) o długości nie większej niż 4 cm i średnicy proporcjonalnej do rozmiarów główki.

3.3. Surowce

—

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)

—

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Czynności wysiewu/przesadzania, zbioru, pędzenia-bielenia, układania liści i mycia muszą odbywać się na obszarze wytwarzania wskazanym w pkt. 4.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania, itd.

Pakowanie „Radicchio di Verona” CHOG musi odbywać się na określonym obszarze, ponieważ transport i nadmierne manipulowanie mogłoby ujemnie wpłynąć na spójność główki i spowodować wędnięcie główki, zmieniając w ten sposób właściwości produktu. „Radicchio di Verona” CHOG sprzedawane jest konsumentom w zapieczętowanych opakowaniach poniżej podanych rodzajów, spełniających wymagania przepisów wspólnotowych:

- tacki kartonowe i/lub drewniane i/lub z materiału syntetycznego,
- koszyki kartonowe i/lub drewniane i/lub z materiału syntetycznego,
- opakowania 30 cm × 40 cm kartonowe i/lub drewniane i/lub z materiału syntetycznego,
- opakowania 30 cm × 50 cm kartonowe i/lub drewniane i/lub z materiału syntetycznego,
- opakowania 40 cm × 60 cm kartonowe i/lub drewniane i/lub z materiału syntetycznego,
- torebka siatkowa 0,5 kg, 1 kg i 1,5 kg.

Każde z opakowań winno zawierać tylko jedną warstwę produktu i winno być tak zapieczętowane, by otwarcie opakowania było równoznaczne ze zniszczeniem pieczęci.

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania

Na opakowaniu winna obowiązkowo znajdować się etykieta, na której oprócz logo nazwy i graficznego symbolu wspólnotowego winny być naniesione wyraźnym i czytelnym nadrukiem następujące informacje: nazwa i adres przedsiębiorstwa konfekcjonującego, waga, data i miejsc pakowania, termin przydatności do spożycia a także wszystkie inne oznaczenia przewidziane w obowiązujących przepisach prawa krajowego lub wspólnotowego.

Logo przedstawia 3 główki „Radicchio di Verona” oraz linie i niebieski pas symbolizujące Arenę w Weronie i rzekę Adige, nawiązujące do pochodzenia geograficznego.

Zabronione jest dodawanie do Chronionego Oznaczenia Geograficznego „Radicchio di Verona” jakiegokolwiek określenia wartościującego nieprzewidzianego w niniejszym dokumencie. Zezwala się natomiast na stosowanie informacji odnoszących się do nazw przedsiębiorstw produkujących i miejscowości, w których mają siedzibę. Zezwala się na stosowanie znaków firmowych.

W każdym przypadku napis „Radicchio di Verona” CHOG musi być wyraźnie większy od wszelkich innych napisów.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Obszar produkcji produktu „Radicchio di Verona” CHOG obejmuje poniżej wymienione gminy, leżące w Regionie Veneto (Wenecja Euganejska).

W prowincji Weronie obszar produkcji obejmuje gminy: Trevenzuolo, Salizzole, Nogara, Concamarise, Sanguinetto, Cerea, Casaleone, Legnago, Minerbe, Roveredo di Guà, Cologna Veneta, Veronella, Arcole, Zimella, Isola della Scala, Bovolone, Bevilacqua, S. Pietro di Morubio, Roverchiara, Gazzo Veronese, Sorgà, Erbè, Oppeano, Isola Rizza, Albaredo d'Adige, Pressana, Villa Bartolomea, Castagnaro, Terrazzo, Boschi S. Anna, Angiari, Bonavigo.

W prowincji Vicenza obszar produkcji obejmuje gminy: Asigliano Veneto, Pojana Maggiore, Noventa Vicentina, Campiglia dei Berici, Agugliaro, Sossano, Villaga, Albettonne, Orgiano, Alonte, Lonigo, Barbarano Vicentino, San Germano dei Berici.

W prowincji Padwa obszar produkcji obejmuje gminy: Casale di Scodosia, Castelbaldo, Masi, Megliadino S. Fidenzio, Megliadino S. Vitale, Merlara, Montagnana, Ospedaletto Euganeo, Saletto, S. Margherita d'Adige, Lozzo Atestino, Urbana.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. Specyfika obszaru geograficznego

Obszar produkcji „Radicchio di Verona” CHOG charakteryzuje się glebami piaszczystymi o wysokiej zawartości substancji organicznych, głębokimi, dobrze zdrenowanymi, świeżymi i cechującymi się wysoką żyznością. Szczególnie sprzyjającym klimatem jest klimat kontynentalny, cechujący się bardzo ciepłym latem i parnym oraz zimami ostrymi i mglistymi o wysokiej amplitudzie temperatury oraz niewielkim, ale jednorodnie rozłożonym w ciągu całego roku poziomem opadów.

5.2. Specyfika produktu

Szczególne właściwości, które odróżniają „Radicchio di Verona” CHOG od innych produktów, należących do tej kategorii towarowej, to wyjątkowa kruchość liści, intensywny czerwony kolor i lekko gorzkawy smak.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący pomiędzy charakterystyką obszaru geograficznego a szczególnymi cechami jakościowymi, renomą lub innymi właściwościami produktu

„Radicchio di Verona” CHOG cieszy się utrwaloną i wielowiekową renomą. Pierwsze duże uprawy Radicchio di Verona przeznaczone do szerokiej sprzedaży na rynku rozpoczęto na początku XIX w., choć już od końca XVII w. uprawiano tę roślinę w przydomowych ogrodach warzywnych; badanie z zakresu nauk rolniczych przeprowadzone przez Jaciniego (Vol. 5 tom I 1882) przypomina o jej obecności. Cykoria ta była uprawiana na wyżynie w okolicach Werony między szpalerami drzew owocowych i winorośli, a odniesienie do „Radicchio di Verona” można spotkać już w Monografii Prowincji Werony — Prefekt Królewski Hrabia Luigi Sormano Moretti — Florencja 1911.

W książce „Cucina Veneta” (1980) autorstwa Giovanniego Rorato cykoria jest opisywana w ten sposób: „Come fiori sulla tavola. Non c'è dubbio alcuno che il radicchio ha scelto come terra d'elezione il Veneto: è qui, infatti, che esiste da secoli il culto particolare per la cicoria, anche se le colture specializzate e selettive datano al finire del secolo scorso. Oggi, nel veneto, la selezione ha prodotto vari tipi di radicchio: radicchio rosso di Treviso ... radicchio variegato di Castelfranco, ... radicchio di Chioggia, radicchio di Verona, anche questo rosso, e infine il variegato di Lusina, in Polesine ...” („Jak kwiaty na stole. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że radicchio wybrało jako swoją ziemię Wenecję Euganejską: to właśnie tutaj od wieków istnieje szczególny kult cykorii, choć początek wyspecjalizowanych i selektywnych upraw datuje się na koniec ubiegłego stulecia. Dzisiaj w Wenecji Euganejskiej dzięki selekcji dopracowano się różnych odmian cykorii: cykoria czerwona z Treviso, cykoria nakrapiana z Castelfranco, cykoria z Chioggii, cykoria z Werony, również ta czerwona, i wreszcie cykoria nakrapiana z Lusii w Polesine.”).

Liczne przepisy na tradycyjne dania kuchni regionu Wenecja Euganejska, w których „Radicchio di Verona” jest głównym składnikiem (omlet z cykorią, pierożki kasztanowe „cappelletti” w sosie orzechowo-cykoriowym, pierożki „fagottini” z cykorii itd.) jeszcze bardziej przyczyniają się do rozslawienia tego produktu.

Spoistość główek, kruchość liści i charakterystyczny smak są z całą pewnością związane z charakterystycznym dla obszaru produkcji środowiskiem. Klimat typu kontynentalnego, niskie temperatury w okresie zimowym oraz piaszczysty charakter gleb, bogatych w substancje organiczne, głębokich, dobrze zdrenowanych, świeżych, cechujących się wysoką żyznością przyczyniają się do uzyskania tych cech organoleptycznych.

Wielowiekowa działalność człowieka, jego zdolności kulturowe, ciągłe poszukiwanie i wdrażanie tradycyjnych i specjalnych technik uprawy rozslawiły „Radicchio di Verona” zarówno w branżowej literaturze rolniczej i naukowej jak i na rynku komercyjnym.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 5 ustęp 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

Skonsolidowany tekst specyfikacji produkcji znajduje się pod następującym adresem:

www.politicheagricole.it/DocumentiPubblicazioni/Search_Documenti_Elenco.htm?txtTipoDocumento=Disciplinare%20in%20esame%20UE&txtDocArgomento=Prodotti%20di%20Qualit%E0>Prodotti%20Dop,%20Igp%20e%20Stg

Zawiadomienie dla importerów w Unii Europejskiej planujących przywóz w 2009 r. substancji kontrolowanych zubożających warstwę ozonową, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową

(2008/C 114/11)

- I. Niniejsze zawiadomienie skierowane jest do przedsiębiorstw planujących przywóz do Wspólnoty Europejskiej następujących substancji pochodzących ze źródeł znajdujących się poza terytorium Wspólnoty Europejskiej w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.

Grupa I: CFC 11, 12, 113, 114 lub 115
Grupa II: inne całkowicie fluorowcowane CFC
Grupa III: halon 1211, 1301 lub 2402
Grupa IV: tetrachlorek węgla
Grupa V: 1,1,1-trichloroetan
Grupa VI: bromek metylu
Grupa VII: wodorobromofluorowęglowodory
Grupa VIII: wodorochlorofluorowęglowodory
Grupa IX: bromochlorometan

- II. Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ wymaga określenia limitów ilościowych oraz przydzielenia kontyngentów importerom (w tym producentom dokonującym przywozu substancji kontrolowanych) na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r., zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2. w odniesieniu do przywozu substancji wymienionych w grupach od I do IX w załączniku I do niniejszego zawiadomienia ⁽²⁾.

Kontyngenty przydziela się dla:

- a) **bromku metylu wykorzystywanego do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką (QPS)**, zgodnie z definicją przyjętą przez Strony protokołu montrealskiego oraz w art. 4 ust. 2 pkt (iii) rozporządzenia;
- b) **wodorochlorofluorowęglodorów (HCFC)**;
- c) **niezbędnych zastosowań** zgodnych z kryteriami określonymi w decyzji IV/25 Stron protokołu montrealskiego oraz w art. 3 ust. 1 rozporządzenia, zatwierdzonych przez Komisję. Zawiadomienie dotyczące niezbędnych zastosowań zostało opublikowane oddzielnie;
- d) **zastosowań w charakterze substratów**, jako substancje kontrolowane poddawane transformacji chemicznej w procesie, w którym ulegają całkowitemu przekształceniu ze stanu pierwotnego, i których emisja jest nieznaczna;
- e) **zastosowań jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne**, jako substancje kontrolowane wykorzystywane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne, wymienione w załączniku VI do rozporządzenia, w funkcjonujących instalacjach, i których emisja jest nieznaczna;
- f) **niszczenia**, jako substancji kontrolowanych przeznaczonych do zniszczenia za pomocą technologii zatwierdzonej przez Strony protokołu montrealskiego, w wyniku której cała substancja lub jej znaczna część zostaje trwale przekształcona lub rozłożona.

Limit ilości substancji, którą importerzy mogą wprowadzić do obrotu i/lub wykorzystać do celów własnych we Wspólnocie Europejskiej w 2009 r., oblicza się następująco:

- w przypadku bromku metylu wykorzystywanego do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką — zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt (iii),
- w przypadku HCFC — zgodnie z art. 4 ust. 3 pkt (i).

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione decyzją Komisji 2007/540/WE (Dz.U. L 198 z 31.7.2007, str. 35).

⁽²⁾ Zakres przedmiotowy niniejszego zawiadomienia nie obejmuje substancji kontrolowanych lub mieszanin przywożonych w produkcji przemysłowym (innym niż pojemnik wykorzystywany w celach transportu lub składowania substancji).

- III. Rolę przedsiębiorstw zajmujących się przywozem HCFC mogą pełnić ⁽¹⁾:
- **importerzy** w krajach UE-15 ⁽²⁾ oraz w Bułgarii i Rumunii, którzy dokonali przywozu w 1999 r., oraz importerzy w krajach UE-10 ⁽³⁾, którzy dokonali przywozu w roku 2002 lub 2003, i którzy chcą wprowadzić HCFC do obrotu we Wspólnocie Europejskiej, a którzy nie zajmują się produkcją HCFC,
 - **producenci** w krajach UE-15 oraz w Bułgarii i Rumunii, którzy dokonali przywozu w 1999 r., oraz producenci w krajach UE-10, którzy dokonali przywozu w roku 2002 lub 2003 dodatkowych ilości HCFC na własny rachunek w celu wprowadzenia do obrotu we Wspólnocie Europejskiej.
- IV. Ilości przywożone w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymagają pozwolenia na przywóz. Zgodnie z art. 6 rozporządzenia przedsiębiorstwa mogą dokonać przywozu substancji kontrolowanych jedynie, jeżeli posiadają pozwolenia na przywóz wydane przez Komisję.
- V. Do celów rozporządzenia, ilości substancji są mierzone zgodnie z ich potencjałem niszczenia ozonu ⁽⁴⁾.
- VI. Komisja niniejszym zawiadamia, że przedsiębiorstwo, które nie posiada kontyngentu na rok 2008, a pragnie zwrócić się do Komisji z wnioskiem o kontyngent przywozowy na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r., musi powiadomić o tym Komisję nie później niż do dnia **1 lipca 2008 r.**, składając wniosek o rejestrację dostępny na następującej stronie internetowej:
- <http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>
- Po zarejestrowaniu się w bazie danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową należy zastosować procedurę opisaną w pkt VII.
- VII. Przedsiębiorstwa posiadające kontyngent na rok 2008 powinny złożyć zgłoszenie przywozowe wypełniając i składając w formie elektronicznej odpowiedni formularz dostępny za pośrednictwem bazy danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową na następującej stronie: <http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm> Oprócz złożenia wniosku drogą elektroniczną, podpisany egzemplarz zgłoszenia przywozowego należy przesłać do Komisji na adres:
- European Commission
Directorate-General Environment
Unit ENV.C.4 — Industrial Emissions & Protection of the ozone layer
BU-5 2/053
B-1049 Brussels
Faks: (32-2) 292 06 92
E-mail: env-ods@ec.europa.eu
- Kopię wniosku należy również wysłać do właściwego organu państwa członkowskiego. Wykaz punktów kontaktowych we wszystkich państwach członkowskich jest dostępny na następującej stronie internetowej:
- http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods_export.htm
- VIII. Komisja rozpatrzy tylko wnioski złożone do dnia **1 sierpnia 2008 r.** Kontyngenty przywozowe zostaną przyznane każdemu importerowi w porozumieniu z Komitetem Zarządzającym oraz zgodnie z procedurami wymienionymi w art. 18 rozporządzenia. Informacje na temat przyznanych kontyngentów będą dostępne w bazie danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową, pod adresem: <http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>, a wszyscy wnioskodawcy zostaną listownie poinformowani o podjętej decyzji. Złożenie zgłoszenia przywozowego oraz przyznanie kontyngentu same w sobie nie dają prawa do dokonania przywozu.
- IX. W celu dokonania przywozu substancji kontrolowanych w 2009 r. przedsiębiorstwa, które otrzymały kontyngent, muszą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o pozwolenie na przywóz, drogą elektroniczną za pośrednictwem bazy danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową. Jeżeli służby Komisji stwierdzą, że wniosek został złożony zgodnie z przyznanym kontyngentem oraz z wymogami rozporządzenia (WE) nr 2037/2000, zostanie wydane pozwolenie na przywóz. Komisja zastrzega sobie prawo odmowy wydania pozwolenia na przywóz, jeśli substancja, która ma być przywożona, jest niezgodna z opisem lub może zostać wykorzystana do celów innych niż dopuszczalne, lub zgodnie z rozporządzeniem nie może być przywożona.

⁽¹⁾ Mechanizm przydzielania kontyngentów na HCFC producentom i importerom określono w decyzji Komisji 2007/195/WE (Dz.U. L 88 z 29.3.2007, str. 51).

⁽²⁾ UE-15 oznacza państwa członkowskie Unii Europejskiej sprzed dnia 1 maja 2004 r.: Belgia, Dania, Niemcy, Grecja, Hiszpania, Francja, Irlandia, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Austria, Portugalia, Finlandia, Szwecja, Zjednoczone Królestwo.

⁽³⁾ UE-10 oznacza państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r.: Republika Czeska, Estonia, Cypr, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Słowenia, Słowacja.

⁽⁴⁾ Dla mieszanin: do obliczenia potencjału niszczenia ozonu należy uwzględnić tylko ilość substancji kontrolowanej zawartej w mieszaninie. 1,1,1-trichloroetan jest zawsze wprowadzany do obrotu razem ze stabilizatorem. Importerzy powinni ustalić ze swoimi dostawcami, jaki procent stabilizatorów należy odjąć przed obliczeniem wielkości potencjału niszczenia ozonu.

- X. Przedsiębiorstwa, które dokonują przywozu substancji odzyskanych lub regenerowanych, są zobowiązane do przedłożenia wraz z każdym wnioskiem o pozwolenie na przywóz dodatkowych informacji na temat pochodzenia i przeznaczenia substancji oraz przewidzianego przetwarzania. Wymagane może być również świadectwo przeprowadzenia badań. Kontyngenty przywozowe na niszczenie przydziela się jedynie przedsiębiorstwom posiadającym instalacje do niszczenia z wykorzystaniem technologii zatwierdzonej przez Strony protokołu montrealskiego.
- XI. Więcej informacji na temat przywozu substancji zubożających warstwę ozonową znajduje się na następującej stronie internetowej:
http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods_import.htm
-

ZAŁĄCZNIK I

Substancje objęte zawiadomieniem

Grupa	Substancje	Potencjał niszczenia ozonu (¹)
Grupa I	CFCl ₃ (CFC 11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC 12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC 113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC 114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC 115)	0,6
Grupa II	CF ₃ Cl (CFC 13)	1,0
	C ₂ FCl ₃ (CFC 111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC 112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC 211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC 212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC 213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC 214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC 215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC 216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC 217)	1,0
Grupa III	CF ₂ BrCl (halon 1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon 1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon 2402)	6,0
Grupa IV	CCl ₄ (tetrachlorek węgla)	1,1
Grupa V	C ₂ H ₃ Cl ₃ (²) (1,1,1-trichloroetan)	0,1
Grupa VI	CH ₃ Br (bromek metylu)	0,6
Grupa VII	CH ₂ Br ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ H ₂ FBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ H ₂ FBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₂ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1

Grupa	Substancje	Potencjał niszczenia ozonu (¹)
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₃ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Grupa VIII	CHFC ₂ (HCFC 21) (³)	0,040
	CHF ₂ Cl (HCFC 22) (³)	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC 31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC 121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC 122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC 123) (³)	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC 124) (³)	0,022
	C ₂ H ₂ FCl ₃ (HCFC 131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC 132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC 133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂ (HCFC 141)	0,070
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC 141b) (³)	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC 142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC 142b) (³)	0,065
	C ₂ H ₄ FCl (HCFC 151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC 221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC 222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC 223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC 224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC 225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC 225ca) (³)	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC 225cb) (³)	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC 226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅ (HCFC 231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC 232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC 233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC 234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC 235)	0,520
	C ₃ H ₃ FCl ₄ (HCFC 241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃ (HCFC 242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂ (HCFC 243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl (HCFC 244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃ (HCFC 251)	0,010

Grupa	Substancje		Potencjał niszczenia ozonu ⁽¹⁾
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂	(HCFC 252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl	(HCFC 253)	0,030
	C ₃ H ₃ FCl ₂	(HCFC 261)	0,020
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl	(HCFC 262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCl	(HCFC 271)	0,030
Grupa IX	CH ₂ BrCl	Halon 1011/bromochloro- metan	0,120

⁽¹⁾ Podane wartości potencjału niszczenia ozonu są wartościami szacunkowymi przyjętymi na podstawie dostępnej wiedzy oraz podlegają okresowej weryfikacji i korekcie w świetle decyzji podejmowanych przez Strony Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

⁽²⁾ Wzór nie odnosi się do 1,1,2-trichloroetanu.

⁽³⁾ Określa substancję najbardziej opłacalną z handlowego punktu widzenia, zgodnie z postanowieniami Protokołu.

Zawiadomienie dla eksporterów w Unii Europejskiej planujących wywóz w 2009 r. substancji kontrolowanych zubożających warstwę ozonową, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową

(2008/C 114/12)

- I. Niniejsze zawiadomienie skierowane jest do przedsiębiorstw planujących wywóz ze Wspólnoty Europejskiej następujących substancji w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.

Grupa I: CFC 11, 12, 113, 114 lub 115
Grupa II: inne całkowicie fluorowcowane CFC
Grupa III: halon 1211, 1301 lub 2402
Grupa IV: tetrachlorek węgla
Grupa V: 1,1,1-trichloroetan
Grupa VI: bromek metylu
Grupa VII: wodorobromofluorowęglowodory
Grupa VIII: wodorochlorofluorowęglowodory
Grupa IX: bromochlorometan

- II. Na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ zakazuje się wywozu ze Wspólnoty chlorofluorowęglowodórów, innych całkowicie fluorowcowanych chlorofluorowęglowodórów, halonów, tetrachloru węgla, 1,1,1-trichloroetanu oraz wodorobromofluorowęglowodórów lub produktów i urządzeń innych niż rzeczy osobiste, zawierających wymienione substancje lub których funkcjonowanie uzależnione jest od ciągłej dostawy tych substancji. Zakazu nie stosuje się do wywozu:

- a) substancji kontrolowanych, produkowanych zgodnie z art. 3 ust. 6 w celu zaspokojenia podstawowych krajowych potrzeb Stron zgodnie z art. 5 Protokołu;
- b) substancji kontrolowanych, produkowanych zgodnie z art. 3 ust. 7 w celu zaspokojenia potrzeb Stron Protokołu, wynikających z zastosowań niezbędnych lub krytycznych;
- c) produktów i urządzeń zawierających substancje kontrolowane, produkowane zgodnie z art. 3 ust. 5 lub przywożone zgodnie z art. 7 lit. b);
- d) halonu odzyskanego, po recyklingu lub regeneracji, magazynowanego do zastosowań krytycznych w instalacjach posiadających zezwolenie wydane przez właściwy organ lub przezeń eksploatowanych, w celu zaspokojenia potrzeb wynikających z zastosowań krytycznych wymienionych w załączniku VII do rozporządzenia, do dnia 31 grudnia 2009 r., oraz produktów i urządzeń zawierających halon w celu zaspokojenia potrzeb wynikających z zastosowań krytycznych wymienionych w tym załączniku;
- e) substancji kontrolowanych do zastosowań w charakterze substratów i czynników ułatwiających procesy chemiczne;
- f) zawierających chlorofluorowęglowodory inhalatorów ciśnieniowych oraz mechanizmów doprowadzających przeznaczonych do hermetycznie zamkniętych urządzeń wszczepianych do organizmu ludzkiego w celu podania odmierzonych dawek leku, które mogą otrzymać tymczasowe zezwolenie;
- g) zużytych produktów i urządzeń, które zawierają sztywne pianki izolacyjne lub pianki o strukturze integralnej, które zostały wyprodukowane z chlorofluorowęglowodórów. Niniejsze wyłączenie nie stosuje się do:
 - urządzeń oraz produktów chłodniczych i klimatyzacyjnych,
 - urządzeń oraz produktów chłodniczych i klimatyzacyjnych zawierających chlorofluorowęglowodory używane jako czynnik chłodniczy lub których funkcjonowanie jest uzależnione od ciągłej dostawy chlorofluorowęglowodórów używanych jako czynnik chłodniczy w innych urządzeniach i produktach,
 - pianki izolacyjnej do zastosowań budowlanych i produktów z niej otrzymanych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione decyzją Komisji 2007/540/WE (Dz.U. L 198 z 31.7.2007, str. 35).

h) produktów i urządzeń zawierających HCFC przeznaczonych do wywozu do krajów, w których stosowanie HCFC w takich produktach jest w dalszym ciągu dozwolone.

Zakazuje się wywozu bromku metylu oraz wodorochlorofluorowęglowodórów ze Wspólnoty do państw niebędących Stronami Protokołu.

- III. Artykuł 12 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 stanowi, że wywóz substancji wymienionych w załączniku I do niniejszego zawiadomienia wymaga pozwolenia. Komisja Europejska wydaje takie pozwolenia na wywóz po weryfikacji zgodności z art. 11 tego rozporządzenia.
- IV. Komisja niniejszym zawiadamia, że przedsiębiorstwo, które pragnie dokonać wywozu substancji kontrolowanych w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. i które nie posiadało wcześniej pozwolenia na wywóz, musi powiadomić o tym Komisję nie później niż do dnia **1 lipca 2008 r.**, składając wniosek o rejestrację dostępny na następującej stronie internetowej:

<http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>

Po zarejestrowaniu się w bazie danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową należy zastosować procedurę opisaną w pkt V.

- V. Przedsiębiorstwa, które uzyskały pozwolenie na wywóz w latach ubiegłych, powinny złożyć zgłoszenie wywozowe wypełniając i składając w formie elektronicznej odpowiedni formularz dostępny za pośrednictwem bazy danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową na następującej stronie: <http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>. Po złożeniu wniosku drogą elektroniczną, podpisany egzemplarz zgłoszenia wywozowego należy przesłać do Komisji na adres:

European Commission
Directorate-General Environment
Unit ENV.C.4 — Industrial emissions and protection of the ozone layer
BU-5 2/053
B-1049 Brussels
Faks: (32-2) 292 06 92
E-mail: env-ods@ec.europa.eu

Kopię wniosku należy również wysłać do właściwego organu państwa członkowskiego. Wykaz punktów kontaktowych we wszystkich państwach członkowskich jest dostępny na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods_export.htm

- VI. Komisja rozpatrzy tylko wnioski złożone do dnia **1 sierpnia 2008 r.** Samo złożenie zgłoszenia wywozowego nie uprawnia do dokonania wywozu.
- VII. W celu dokonania wywozu substancji kontrolowanych w roku 2009 przedsiębiorstwa, które złożyły zgłoszenie wywozowe, muszą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o przyznanie numeru pozwolenia na wywóz (EAN), drogą elektroniczną za pośrednictwem bazy danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową. Jeżeli Komisja stwierdzi, że wniosek został złożony zgodnie ze zgłoszeniem wywozowym oraz z wymogami rozporządzenia (WE) nr 2037/2000, zostanie przyznany numer pozwolenia na wywóz. Wnioskodawca zostanie poinformowany o przyjęciu wniosku pocztą elektroniczną. Komisja zastrzega sobie prawo odmowy wydania numeru pozwolenia na wywóz, jeśli substancja, która ma być wywożona, jest niezgodna z opisem lub może zostać wykorzystana do celów innych niż dopuszczalne, lub zgodnie z rozporządzeniem nie może być wywożona.
- VIII. W celu weryfikacji opisu danej substancji i celu wywozu Komisja może zwrócić się do wnioskodawcy o przedstawienie dodatkowych informacji potrzebnych do rozpatrzenia wniosku o przyznanie numeru pozwolenia na wywóz w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb krajowych lub w celu zaspokojenia potrzeb wynikających z niezbędnych lub krytycznych zastosowań Stron w kontekście art. 11 ust. 1 lit. a) oraz art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia.

Dotyczy to zwłaszcza:

- potwierdzenia od producenta, że substancja została wyprodukowana w określonym celu, oraz
- potwierdzenia od wnioskodawcy, że substancja będzie wywożona wyłącznie w określonym celu, oraz
- nazwy i adresu odbiorcy końcowego w państwie docelowym.

Komisja zastrzega sobie prawo do wydania takiego numeru pozwolenia na wywóz dopiero wówczas, gdy właściwy organ państwa docelowego potwierdzi cel wywozu oraz zapewni, że wywóz nie doprowadzi do niezgodności z postanowieniami protokołu montrealskiego.

- IX. Więcej informacji na temat wywozu substancji zubożających warstwę ozonową znajduje się na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods_export.htm

ZAŁĄCZNIK I

Substancje objęte zawiadomieniem

Grupa	Substancje	Potencjał niszczenia ozonu (¹)
Grupa I	CFCl ₃ (CFC 11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC 12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC 113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC 114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC 115)	0,6
Grupa II	CF ₃ Cl (CFC 13)	1,0
	C ₂ FCl ₃ (CFC 111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC 112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC 211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC 212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC 213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC 214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC 215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC 216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC 217)	1,0
Grupa III	CF ₂ BrCl (halon 1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon 1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon 2402)	6,0
Grupa IV	CCl ₄ (tetrachlorek węgla)	1,1
Grupa V	C ₂ H ₃ Cl ₃ (²) (1,1,1-trichloroetan)	0,1
Grupa VI	CH ₃ Br (bromek metylu)	0,6
Grupa VII	CHFBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HFBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HFBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₂ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1

Grupa	Substancje	Potencjał niszczenia ozonu (¹)
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₃ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Grupa VIII	CHFC ₂ (HCFC 21) (³)	0,040
	CHF ₂ Cl (HCFC 22) (³)	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC 31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC 121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC 122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC 123) (³)	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC 124) (³)	0,022
	C ₂ H ₂ FCl ₃ (HCFC 131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC 132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC 133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂ (HCFC 141)	0,070
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC 141b) (³)	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC 142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC 142b) (³)	0,065
	C ₂ H ₄ FCl (HCFC 151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC 221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC 222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC 223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC 224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC 225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC 225ca) (³)	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC 225cb) (³)	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC 226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅ (HCFC 231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC 232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC 233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC 234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC 235)	0,520
	C ₃ H ₃ FCl ₄ (HCFC 241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃ (HCFC 242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂ (HCFC 243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl (HCFC 244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃ (HCFC 251)	0,010

Grupa	Substancje		Potencjał niszczenia ozonu ⁽¹⁾
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂	(HCFC 252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl	(HCFC 253)	0,030
	C ₃ H ₃ FCl ₂	(HCFC 261)	0,020
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl	(HCFC 262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCl	(HCFC 271)	0,030
Grupa IX	CH ₂ BrCl	Halon 1011/bromochloro- metan	0,120

⁽¹⁾ Podane wartości potencjału niszczenia ozonu są wartościami szacunkowymi przyjętymi na podstawie dostępnej wiedzy oraz podlegają okresowej weryfikacji i korekcie w świetle decyzji podejmowanych przez Strony Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

⁽²⁾ Wzór nie odnosi się do 1,1,2-trichloroetanu.

⁽³⁾ Określa substancję najbardziej opłacalną z handlowego punktu widzenia, zgodnie z postanowieniami Protokołu.

Zawiadomienie dla użytkowników substancji kontrolowanych w Unii Europejskiej, dopuszczonych do niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową

(2008/C 114/13)

I. Niniejsze zawiadomienie dotyczy następujących substancji:

- Grupa I: CFC 11, 12, 113, 114 lub 115
- Grupa II: inne całkowicie fluorowcowane CFC
- Grupa III: halon 1211, 1301 lub 2402
- Grupa IV: tetrachlorek węgla
- Grupa V: 1,1,1-trichloroetan
- Grupa VI: bromek metylu
- Grupa VII: wodorobromofluorowęglowodory
- Grupa VIII: wodorochlorofluorowęglowodory
- Grupa IX: bromochlorometan

II. Niniejsze zawiadomienie skierowane jest do użytkowników zamierzających:

- 1) wykorzystywać wymienione substancje we Wspólnocie do produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem;
- 2) nabyć wymienione substancje do celów laboratoryjnych i badawczych bezpośrednio od producenta lub w drodze przywozu do Wspólnoty, a nie od dystrybutora tych substancji na terenie Wspólnoty.

III. Substancje kontrolowane, dopuszczone do celów niezbędnych zastosowań można uzyskać w drodze produkcji na terenie Wspólnoty i — w razie potrzeby — w drodze przywozu spoza Wspólnoty.

IV. Decyzją IV/25 i decyzją XIX/13 Stron Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ustanowiono procedurę i kryteria określania „niezbędnych zastosowań”, do celu których dozwolona jest ciągła produkcja i użycie po okresie stopniowego wycofywania.

V. Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ stanowi, że należy określić ilości wymienionych wyżej substancji kontrolowanych potrzebnych do celów niezbędnych zastosowań, które mogą zostać dopuszczone we Wspólnocie w 2008 r., jeżeli nie istnieją odpowiednie alternatywy dla tych substancji i zgodnie z decyzją IV/25 i decyzją XIX/13 Stron protokołu montrealskiego ⁽²⁾.

VI. W listopadzie 2008 r. Strony protokołu montrealskiego mogą podjąć decyzję określającą maksymalne poziomy produkcji wyszczególnionych w załączniku I substancji z grupy CFC na potrzeby niezbędnych zastosowań na rok 2009, przeznaczonych do inhalatorów ciśnieniowych wykorzystywanych w leczeniu astmy i przewlekłych chorób płuc, z zastrzeżeniem warunków ustalonych przez zebrane Strony w decyzji VII/28 ust. 2.

VII. Decyzja XVIII/15 i decyzja XIX/18 Stron protokołu montrealskiego zezwalają na produkcję i użycie niezbędne do zaspokojenia potrzeb wynikających z niezbędnych zastosowań substancji kontrolowanych wymienionych w załącznikach A, B i C (grupa II i III substancji) do protokołu montrealskiego do celów laboratoryjnych i badawczych. Dopuszczone zastosowania są wymienione w załączniku IV do sprawozdania z Siódmego Spotkania Stron, z zastrzeżeniem warunków określonych w załączniku II do sprawozdania z Szóstego Spotkania Stron. Zastosowania wymienione w ust. 6 decyzji VII/11, w pkt. a) do c) decyzji XI/15 oraz w pkt. 3 decyzji XIX/18 są wyłączone z dopuszczonych zastosowań laboratoryjnych i badawczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione decyzją Komisji 2007/540/WE (Dz.U. L 198 z 31.7.2007, str. 35).

⁽²⁾ Wykaz czynnych składników uznawanych za niezbędne do produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem jest dostępny pod adresem internetowym:
http://ozone.unep.org/Exemption_Information/Essential_Use_Nominations/Measures_by_Parties_to_facilitate_the_transition_to_chlorofluorocarbon_EC.shtml

VIII. Zgodnie z decyzją X/19 Stron protokołu montrealskiego czystość substancji kontrolowanych do celów laboratoryjnych i badawczych powinna wynosić co najmniej 99,0 % dla 1,1,1-trichloroetanu i 99,5 % dla substancji z grupy CFC i tetrachlorku węgla. Te wysokiej czystości substancje i mieszaniny zawierające substancje kontrolowane powinny być dostarczane wyłącznie w zamykanych pojemnikach lub butlach ciśnieniowych o pojemności mniejszej niż trzy litry lub w ampułkach szklanych o pojemności nieprzekraczającej 10 ml i powinny być wyraźnie oznaczone jako substancje zubożające warstwę ozonową, których użycie jest ograniczone do celów laboratoryjnych i badawczych, ze wskazaniem, że zużyte substancje lub ich nadmiar należy w miarę możliwości zbierać i poddawać recyklingowi. Jeżeli poddanie recyklingowi nie jest możliwe, materiał powinien zostać zniszczony zgodnie z procedurami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia.

IX. Więcej informacji, w tym teksty odpowiednich decyzji Stron protokołu montrealskiego dotyczących zastosowań laboratoryjnych i badawczych, dostępnych jest na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/environment/ozone/pdf/2006_lab.pdf

X. Procedura przyznawania ilości substancji kontrolowanych do celów wyżej wymienionych niezbędnych zastosowań, przeprowadzana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 oraz rozporządzeniem (WE) nr 2038/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady, jest następująca:

1) Przedsiębiorstwo, które w 2008 r. nie miało przyznanego kontyngentu, a które składa wniosek o uwzględnienie go przez Komisję przy przyznawaniu kontyngentów na cele niezbędnych zastosowań na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r., powinno zgłosić się do Komisji najpóźniej do dnia **1 lipca 2008 r.**, składając wniosek o rejestrację w głównej bazie danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową (Main-ODS-database), dostępny na stronie:

<http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>

Po zarejestrowaniu się w tej bazie danych należy zastosować procedurę opisaną w pkt. 2.

2) Wnioski o przyznanie określonej ilości substancji na cele niezbędnych zastosowań mogą być składane przez każdego użytkownika substancji wymienionych na początku niniejszego zawiadomienia.

W przypadku substancji z grupy CFC stosowanych w inhalatorach ciśnieniowych, Komisja przekaze formularz wniosku każdemu zarejestrowanemu przedsiębiorstwu.

W przypadku zastosowań laboratoryjnych, każdy wnioskodawca powinien złożyć wniosek wypełniając właściwy formularz dotyczący niezbędnych zastosowań laboratoryjnych, dostępny za pośrednictwem bazy danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową na stronie: <http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>. Oprócz złożenia wniosku drogą elektroniczną, podpisany wydruk zgłoszenia przywozowego należy przesłać do Komisji na adres:

European Commission
Directorate-General Environment
Unit ENV.C.4 — Industrial Emissions & Protection of the ozone layer
BU-5 2/053
B-1049 Brussels
Faks: (32-2) 292 06 92
E-mail: env-ods@ec.europa.eu

Kopię wniosku należy również wysłać do właściwego organu państwa członkowskiego. Wykaz punktów kontaktowych we wszystkich państwach członkowskich jest dostępny pod adresem:

http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods_export.htm

XI. Komisja rozpatrzy tylko wnioski złożone do dnia **1 sierpnia 2008 r.**

XII. Komisja przyzna kontyngenty wnioskodawcom i poinformuje ich o: zastosowaniu, na które otrzymali pozwolenie; substancji, którą mogą stosować; ilości danej substancji kontrolowanej.

XIII. Następnie Komisja w drodze decyzji poinformuje wnioskodawców o ilościach substancji kontrolowanych, które dopuszczono do celów niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2009 r. i na których produkcję i przywóz wydane zostaną pozwolenia.

- XIV. Użytkownicy, którzy posiadają na 2009 r. kontyngenty na substancje kontrolowane przyznane na cele niezbędnych zastosowań, będą mogli składać wnioski do wspólnotowych producentów za pośrednictwem bazy danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową lub, jeśli to konieczne, składać do Komisji wnioski o pozwolenie na przywóz substancji kontrolowanej w ilości nie większej niż przyznany kontyngent. Producent musi posiadać pozwolenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym zlokalizowana jest dana produkcja, aby móc produkować substancje kontrolowane w ilościach zaspokajających potrzeby wynikające z pozwoleń. Właściwy organ państwa członkowskiego z odpowiednim wyprzedzeniem informuje Komisję o wydaniu takiego pozwolenia.
-

ZAŁĄCZNIK 1

Substancje objęte zawiadomieniem

Grupa	Substancje	Potencjał niszczenia ozonu (¹)
Grupa I	CFCl ₃ (CFC 11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC 12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC 113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC 114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC 115)	0,6
Grupa II	CF ₃ Cl (CFC 13)	1,0
	C ₂ FCl ₃ (CFC 111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC 112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC 211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC 212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC 213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC 214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC 215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC 216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC 217)	1,0
Grupa III	CF ₂ BrCl (halon 1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon 1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon 2402)	6,0
Grupa IV	CCl ₄ (tetrachlorek węgla)	1,1
Grupa V	C ₂ H ₃ Cl ₃ (²) (1,1,1-trichloroetan)	0,1
Grupa VI	CH ₃ Br (bromek metylu)	0,6
Grupa VII	CHFBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HFBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HFBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₂ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1

Grupa	Substancje	Potencjał niszczenia ozonu ⁽¹⁾
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₃ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Grupa VIII	CHFC ₂ (HCFC 21) ⁽³⁾	0,040
	CHF ₂ Cl (HCFC 22) ⁽³⁾	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC 31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC 121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC 122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC 123) ⁽³⁾	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC 124) ⁽³⁾	0,022
	C ₂ H ₂ FCl ₃ (HCFC 131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC 132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC 133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂ (HCFC 141)	0,070
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC 141b) ⁽³⁾	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC 142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC 142b) ⁽³⁾	0,065
	C ₂ H ₄ FCl (HCFC 151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC 221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC 222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC 223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC 224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC 225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC 225ca) ⁽³⁾	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC 225cb) ⁽³⁾	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC 226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅ (HCFC 231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC 232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC 233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC 234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC 235)	0,520
	C ₃ H ₃ FCl ₄ (HCFC 241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃ (HCFC 242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂ (HCFC 243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl (HCFC 244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃ (HCFC 251)	0,010

Grupa	Substancje		Potencjał niszczenia ozonu ⁽¹⁾
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂	(HCFC 252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl	(HCFC 253)	0,030
	C ₃ H ₃ FCl ₂	(HCFC 261)	0,020
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl	(HCFC 262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCl	(HCFC 271)	0,030
Grupa IX	CH ₂ BrCl	Halon 1011/bromochloro- metan	0,120

⁽¹⁾ Podane wartości potencjału niszczenia warstwy ozonowej są wartościami szacunkowymi przyjętymi na podstawie dostępnej wiedzy oraz podlegają okresowej weryfikacji i korekcie w świetle decyzji podejmowanych przez Strony Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

⁽²⁾ Wzór nie odnosi się do 1,1,2-trichloroetanu.

⁽³⁾ Określa substancję najbardziej opłacalną z handlowego punktu widzenia, zgodnie z postanowieniami protokołu.